

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

18. Canonicae litterae ab ordinatibus datae Hedenuifo Episcopo
Laudunensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

orbe vulgata, omnis hodieque gaudet, confitetur, prædicat, & tenet, atque tenebit Ecclesia. His per omnia consentaneam prædicabilem paternitatem fraternitatemque vestram gratia superna invictam atque prævalidam & suo munere gaudentem perpetim conservare dignetur.

ADMONITIO SIRTMONDI. Hanc epistolam à Prudentio scriptam tum fuisset cum in Ecclesia Parisiensi ordinandus esset Aeneas Episcopus, auctor est Hincmarus in posteriori opere adversus Gothescalcum. quo in libro hæc simul Prudentij capitula, quæ Gothescalci causa in questione verfabantur, examinat & singillatim refutat.

Documentum de ordinatione Electranni Episcopi Redonensis.

XVII. Anno incarnationis Iesu Christi Domini nostri DCCCXVI. Indictione XIV. anno piissimi Regis Karoli XXVII. III. Kalendas Octobris, in parrochia Turonica, ordinamus & ad pontificalem sedem Redonensis Ecclesiæ consecramus Electrannum, electione atque decreto cleri & plebis ejusdem Ecclesiæ, nos in Dei nomine antistites, Herardus Turonicæ metropolis, Actardus Namnetensis, atque Rodbertus Cenomanensis, cum consensu & litteris ceterorum diocesano- rum adhibito, apicibus etiam præmoniti jam dicti gloriosi Regis Karoli, hujusmodi statuto & paternæ commotionis decreto ipsi viro allato, ut canonicis sanctionibus, quantum divina suffragaverit pietas, libenter obtemperet, & ab illicitis ordinationibus abstineat, & pestem simoniacæ hæresis devitet, Concilia quoque sacris præfixa canonibus certis sibi designata temporibus celebrare procuret, atque matri suæ metropoli debita reverentia sese subdere non neglegat, & juxta sanctorum patrum regulas nihil nisi quæ ad propriam pertinent Ecclesiam extra ejus consensum pertemptet. Hæc ergo aliæque ad institutionem & informationem fidelis viri fratris & filij nostri Electranni, die præfixo, verbo pariter & stylo promulgantes, pontificali eum infula adornantes, sacra quoque benedictione more sanctæ Ecclesiæ ditantes, anulo quoque dotantes, & baculo decorantes, sanctæ Redonensis Ecclesiæ pontificali eum ordine præfecimus, & paternè cathedrali folio sublimantes, confratrem, consecratorum, & participem in regimine & gubernaculo Ecclesiæ sanctæ nobis ex integro in Dei nomine effecimus, manuum quoque adnotationibus confirmavimus.

Canonice litteræ ab ordinatoribus datæ Hedensulo Episcopo Laudunensi, ad clerum & plebem Ecclesiæ Laudunensis.

XVIII. Hincmarus sanctæ metropolis Ecclesiæ Remorum Episcopus clero, ordini, & plebi in sancta Laudunensi Ecclesia consistenti in Domino pacem & salutem.

I. Sicut beatus Papa Innocentius docet, oportet nos hoc sequi quod Ecclesia Romana custodit, à qua principium sacre institutionis nos accepisse dubium non est. Propterea documento ac verbis beati Gregorij vos alloqui procuramus, insinuantes quia probabilibus desiderijs vestris nihil attulimus tarditatis, fratrem jam & coepiscopum nostrum Hedensulum vobis ordinantes præsentia vel consensu ac litteris coepiscoporum totius nobis commissæ provinciæ secundum sacros canones sacerdotem, pastorem quoque atque rectorem. Cui his litteris, quas sacri canones ordinatos prius de Conciliorum placitis, ne se aliquid contra eorum statuta egisse pœniteat, instructos, ab ordinatoribus suis, manibus eorum conscriptas jubent accipere, secundum traditionem ecclesiasticam dedimus in mandatis ne unquam ordinationes præsumat illicitas, ne bigamum, aut qui virginem, si de conjugatis agendum est, non est fertus uxorem, neque inlitteratum, vel in qualibet corporis parte vitiatum, aut ex publicè pœnitente, aut curiæ vel cuilibet conditioni obnoxium, notatumque, ad sacros ordines permittat accedere. Sed & si quos hujusmodi fortè repererit, respectu divino non audeat promovere. Alienum etiam Clericum sine voluntate & consensu Episcopi sui contra sacras regulas non sollicitet, non suscipiat, non in sibi commissæ Ecclesiæ ordinet, nec eos qui probate fidei non fuerint sacris ordinibus præsumat quoquo modo applicare. In ordinatione autem Presbyterorum ac Diaconorum ceterorumque ecclesiastici ordinis ministrorum, à totius muneris, id est, à manu, à lingua, aut obsequio indebito, juxta quod Dominus per Prophetam præcipit, quantum patitur humana fragilitas, mundas & cordis & corporis manus exhibeat; ne uno eodémque gladio & dantem & accipientem munus interimat, & illicito munere polluens manus, aliis se benedictionem credat tribuere cum fuerit jam propriæ iniquitati substratus, & sua nihilominus ambitione captivus. Ab eis etiam quos

Decreta Innoc. c. l.

Isa. 55.

ordinaverit indebitum & contra sacras regulas sibi sacramentum fieri non compellat. Sed sicut Dominus, praescius nonnullis accepti sancti Spiritus donum in usum negotiationis inflexuros, praecipit dicens, *Gratis accepistis, gratis date*, quod gratis, id est, sine ulla venalitate dati vel accepti aut etiam promissi vel sperati muneris, quantum ex nobis est, (ceterum ipse viderit, habens conscientiae suae testem quem habebit & iudicem) per ministerium nostrae exiguitatis accepit, suis etiam comministris gratis conferat, sciens ex

Math. 20. Evangelio quid redemptor noster per se ipsum fecerit, videlicet quia ingressus templum cathedras vendentium columbas evertit. Columbas enim vendere est de Spiritu sancto, quem Deus omnipotens consubstantiali sibi per impositionem manuum hominibus tribuit, commodum temporale percipere. Quod qui agere praesumit, suam Deo iudice cathedram ipse evertit, & quos cum pretio ordinat, provehendo agit ut secum & ipsi simoniaci haeretici fiant, & pro benedictione maledictionem a beato Petro Apostolorum

ad. 1. principe Simoni mago, qui domum sancti Spiritus pretio emere voluit, iuste inlatam, una cum ipso, per ipsum, a quo non benedicuntur, sed maledicuntur, iudicio ejusdem Spiritus sancti suscipiunt. Et quoniam, sicuti comperimus, quidam diversis ad inventionibus turpia lucra sectantes, quod ministris altaris minimè convenit, defunctis Presbyteris, juxta quod didicerant viduatas Ecclesias facultates habere, exenia pro his obtinendis exegerunt, & gradus ecclesiasticos eis non tribuebant antequam illis eadem exenia persolverentur, & synodos temerè frequentabant ut factione ministrorum suorum diverso modo denarios quasi pro eulogiis acciperent, & quod dictu nefas est, etiam pro sacri chrismatis dispensatione, vel de Ecclesiarum consecratione, quocumque emolumenta ingenio caperent, & necesse est ut contra pestifera morborum genera salubria medicamentorum quaeramus experimenta, sicuti & de manus impositione, ita & de hac simoniaca haereseos ingeniosa & male studiosa collatione quiddam eum accipere interdiximus, monentes illam attendere comminationem Domini per Prophetam dicentis: *Ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum.* Vnde iterum ira-

Hier. 21.

tus dicit: *Visitabo super vos juxta fructum studiorum vestrorum.*

II. Verbis quoque beati Gregorij eum monemus, illique interdiximus, ut sacerdotes per suam parochiam, quotiens ad consignandos infantes egressus fuerit, ultra modum gravare minimè debeat, nec summam collationis, qua sui praedecessores, qui hoc bene misericorditer ac rationabiliter atque sacris constitutionibus executi sunt convenienter, contenti fuerunt, excedat, & de Capellis antiquitus subjectis Ecclesiis non aequalem sicut de principalibus Ecclesiis collationem exigat, sed principalis Ecclesia cum sibi subjectis Capellis debitam & antiquitus consuetam collationem conferat. Principales verò Ecclesias aliis Ecclesiis loco Capellarum non subjiciat: quia secundum sacros canones non licet Episcopis parochiam antiquitus constitutam inconsultè confundere atque dividere. Ne mansionaticos suis amicis aut suis hominibus a Presbyteris parari faciat. Ne etiam quasi ad receptionem Regis, vel legationem, aut ad ornatum suae Ecclesiae faciendos adjutoria quasi petendo, potius autem exvergens, denarios, vel caballos, aut verres seu frisksingas, aut ad iter aliquod paraveredos, aut alia quaelibet accipiat, id est, rapiat. A quo verbo *accipere* aves quae alias aves capiunt, accipitres nominantur, cum Episcopi suos subditos, non ut accipitres capere, sed sicut gallina pullos suos fovere, & quosque infirmos ut peritus medicus convenienti medicamento ac tempore debeant curare, & quos curare non poterint, aut patienter tolerare aut regulariter usque ad correctionem sustinentes a sano corpore submovere. Regulam siquidem quae de quarta parte reddituum Ecclesiae, juxta consuetudinem aliarum regionum, ita ut est scripta intelligat; & non pravè illam interpretans, perinde in his regionibus quae sunt Presbyterorum contra regulas sacras diripiat. Vnde si qua fuerunt gravamina illis imposita, temperet: quia & in praesenti & in futura vita sibi proficiet, si eos qui sibi commissi sunt, sine gravamine conservare studuerit. Ministros verò, id est, Archipresbyteros & Archidiaconos, secundum quod providere Domino inspirante & cooperante valuerit, tales constituat qui oderint avaritiam, & non diligant munera, nec sequantur retributiones, neque pro ordinandis Clericis vel reconciliandis poenitentibus munus accipiant,

piant, & ipſo munere eum corrumpere fatagant. Et Presbyteros in paratis & exeniis indebitis non affligant. Et ſicut ſuprà de Epifcopo diximus, per diverſas petitiones, ut illis adiutorium faciant, quaſunt Presbyterorum, unde ipſi vivere & hospites recipere & ſuas Eccleſias continere debent, concludo quocunq; curiant. Et ut eiſdem ab inquisitione ſui miniſterij parcant, & pro infamia eorum calcanda vel cooperienda quocunq; emolumentum non accipiant. Et ſi agentes talia miniſtros repererit, in miniſterio manere non ſinat, & canonica invectione corripiat. Ipſe quoque pro conſtituendis miniſterialibus eccleſiaſticis, videlicet Oeconomis, id eſt, Eccleſiæ facultatum diſpenſatore, Archipreſbyteris & Archidiaconis, in quibus fidei ſinceritatem & probos mores ac religioſam vitam debet eligere, præmia non conſtituat: quia eccleſiaſticum obſequium, quod malè comparaverint, accipientes munus à ſubditis priùs venundare curabunt. Nec pro quocunq; iudicio contra ſacras leges neque ſuper innocentem contra veritatem pretium ullum accipiat. Nec etiam odio vel gratia, livore aut iracundia, quantum ſcierit & poterit, à iudicio recto declinet, dicente Domino: *Non facies quod iniquum eſt, nec iniuſtè iudicabis. Iuſtè iudica proximo tuo, & iuſtè quod iuſtum eſt exequaris. Iuſtè namque quod iuſtum eſt exequitur qui in aſſertione juſtitie eandem ipſam juſticiam querit.*

III. Pro baptizandis denique infantibus vel pro ſepultura, obaudiens decreta beati Gregorij, pretium de terra conceſſa putredini quemquam non permittat in parrochia ſua querere & de alieno velle facere luctu compendium. Sed ſi quando aliquem quiſque ſepeliri in commiſſo ſibi loco conceſſerit, ſi quidem parentes ipſius proximi vel heredes pro luminaribus vel in elemoſyna defuncti ſponte quid offerre voluerint, accipere non prohibeat, peti verò aut exigi aliquid omnimodo veter, ne, quod valde inreligioſum eſt, aut venalis, quod abſit, dicatur Eccleſia, aut de humanis ſacerdotalis religio videatur mortibus gratulari, ſi ex eorum cadaveribus ſtudent querere quolibet modo compendium.

IV. Ab omni quoque avaritia & uſura ac turpi lucro ſecundum ſacros canones & ipſe abſtineat & miniſtros Eccleſiæ abſtinere faciat, & etiam laicos abſtinere ſua-

Tom. II.

deat. Se autem & ſibi commiſſos miniſtros eccleſiaſticos ſolliter ſollicitèque cuſtodiat ne contra ſacros canones conductores vel procuratores alienarum poſſeſſionum fiant, ne turpi negotio aut inhoneſto lucro victum querant, neque ſecularia negotia ſub cura ſua ſuſcipiant, Deique miniſterium parvipendentes, per ſecularium domos non diſcurrant, nec propter avaritiam gratiæ, aut honoris, vel pecuniæ, patrimoniorum ſollicitudines aut alienorum teſtamentorum deſenſiones adſumant, nec fidejuſſionibus inſerviant.

V. A familiaritate nihilominus ac contubernio illicito & vetito feminarum ſe & commiſtros ſuos, ſed à tabernis, ſecundum ſacras regulas, eccleſiaſticos miniſtros faciat abſtinere. Attendant quoque quod beatus Iob dicit: *Si adverſum me*

Iob. 31.

terra mea clamat, & cum ea ſulci eius deſlent. Si fructus eius comedi abſque pecunia. Vnde beatus Gregorius: Omnis, inquit, qui præeſt, ſi perverſa in ſubditis exercet, contra hunc terra clamat, & ſulci deſlent, quia contra eius iniuſtitiam rudes identidem populi in mormurationis vocibus erumpunt, & imperſecti quique pro pravo eius opere ſeſe in ſectibus aſtillant. Fructus enim terre abſque pecunia comedere eſt, ex Eccleſia quidem ſumptus accipere, ſed eidem debitum prædicationis pretium non præbere. De qua ſcilicet prædicatione auctoris voce dicitur: Oportuit te committere pecuniam meam num-

Matth. 23.

mulariis, & veniens ego recepiſſem utique quod meum erat cum uſura. Terra igitur fructus abſque pecunia concedit qui eccleſiaſtica commoda ad uſum corporis percipit, ſed non impendit quod ſubſectorum debetur cordi. Non igitur redemptionem aut pretium de collatione Presbyterorum Epifcopus debet exigere & alimenta eccleſiaſtica mutus manducare. Et cum Dominus prædicatoribus præcipiat ut intrantes in domos eorum quibus pacem prædicant, illa edant & bibant quæ apud illos ſunt, per parrochiam prædicando ac confirmando pergens Epifcopus non debet ſuperfluas penſiones in pigmentis & aliis quibuſque à Presbyteris quæ non habent requirere, & talia quæ fortè in domo ſua non accipit, voluptati potiùs ſerviens quàm neceſſitati, exigere, & ſuis parcens opibus, de ſuperfluè acceptis & venditis ditelcere. Nec ideo debet prædicare ut ſumptus accipiat, ſed ideo ſumptus accipere ut ſufficiat prædicare.

VI. Eccleſias quoque in proprietati-

Rr

bus liberorum hominum ac coheredum consistentes ut suæ tradantur Ecclesiæ non debet cogere: sed secundum synodalia & imperialia capitula, quæ regularia esse probat Ecclesiæ, satagat quatenus dotis immunitates, sicut ceteræ Ecclesiæ, auctoritate Regis habeant, & ipsæ ab eisdem liberis hominibus potiantur. Talémque se cooperante Domino in cunctis exhibeat ut sacrum ministerium non vituperet, qui etiam ab his qui foris sunt testimonium bonum juxta apostolicam doctrinam habere debet. Nam cujus vita despicitur, restat ut & prædicatio contemnatur, & cum pastor per abrupta graditur, solet fieri ut ad præcipitum grex sequatur. Et ne quemquam ecclesiastici ordinis ministrum, occasione turpis lucri, ut aliquid ab eo absoluto capiat, contra sacras regulas excommunicet inhihemus. Quia, ut sanctus Augustinus exponens sententiam Pauli Apostoli, *Auferite malum ex vobis*, demonstrat, non temerè & quomodolibet, sed per judicium auferendi sunt mali ab Ecclesiæ communione. Multò magis autem cavendum est ne sine regulari judicio ministri Ecclesiæ officio suo priventur. Quapropter, sicut beatus docet Gregorius, si quid de quocunque Clerico ad aures suas pervenerit quod cum justè posset offendere, facile non credat, nec ad vindictam illum res accendat incognita, attendens quod scriptum est: *Causam quam nesciebam, diligentissimè investigabam*. Et præsentibus senioribus Ecclesiæ suæ diligenter veritatem perscrutari modis omnibus studeat, & tunc, si qualitas rei poposcerit, canonicè districtio culpam feriat delinquentis secundum ordinem à sacris regulis propositum. Et ut cuncta brevi cingulo perfringamus, nihil per contemptum contumaciter faciat vel fieri in parrochia sua permittat, quantum ex ipso fuerit, quod sit evangelicæ veritati & apostolicæ traditioni aut sacris regulis inimicum. Si autem factum contigerit, arguendo, obsecrando, increpando, secundum quod cuique viderit expedire, juxta traditionem majorum, quantum potuerit, emendare procuret.

VII. Pastoralem siquidem regulam beati Gregorij mente, ore, ac manu, quantum sibi Dominus scire ac posse contulerit, in cunctis sequi procuret. Ministerium itaque, ornatum, vel patrimonium, atque redditus vel facultates Ecclesiæ, prout leges divinitus promulgatæ præfigunt, stu-

deat conservare, ampliare, augere, vel dispensare, & monasteriis in parrochia sua sitis canonicam providentiam gerat, & quantum ex ipso fuerit, debita privilegia & antiquam ac regularem consuetudinem servet. Ordinationes verò Presbyterorum & Diaconorum & sacrosancti baptismatis sacramentum secundum traditionem ecclesiasticam studeat agere.

VIII. Cui etiam licet inspirante divina gratia abundans adsit doctrina, tamen pro nostri officij debito ex scrinio sanctæ metropolis Remorum documentum dare studebimus qualiter se, cooperante Domino, morum probitate & doctrinæ studio debeat gerere. Ipsum verò non nescium quòd totius provincie cura per sacros canones sit Metropolitanò commissa, ad eandem metropolim suam, sicuti ad matrem, ut ex ejus catholicis uberibus salubrem fugat doctrinam, humiliter ac sedulo atque obedienter monemus recurrere, & non amplius quàm sibi per sacras regulas est concessum indebitè usurpare, cum tanto caritatis ac humilitatis glutino præceptis salutaribus adinvicem sumis connexi ut dicente sibi mandato divinito, *Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi, Deut. 12. majores tuos, & dicent tibi, & nobis, Regem te posuerunt, noli extolli, sed esto in illis quasi unus ex ipsis, & Qui major est vestrum, erit minister vester, obedientibus scilicet ministrando paternam doctrinam, & inobedientibus quod majoris est regularem caritatis correptionem, nos fratrum & sacerdotum nostrorum salubribus debeamus uti consiliis, & ipsi obedire paternis ac regularibus monitis. Huic ergo & hæc & alia præcepta salubria observanti devotis animis vos obsequendo obedire oportet, ut irreprehensibile placidumque fiat corpus Ecclesiæ, per Christum Dominum nostrum, qui vivit & regnat cum Deo patre omnipotente in unitate Spiritus sancti Deus per omnia secula seculorum. Amen.*

Hincmarus sanctæ metropolis Ecclesiæ Remorum Episcopus & plebis Dei famulus, & venerabilis fratris Hedenulfi in sancta Laudunensi Ecclesiæ favente Dei gratia ordinator, his litteris canonicis & ordinato & electoribus ipsius publicè datis anno incarnationis dominicæ DCCCXXVII. anno autem regni Domini Karoli Imperatoris XXXVII. & anno imperij ejus II. subscripsi.

† Odo Belgivacorum Episcopus subscripsi.

2. Tim. 5.

1. Cor. 5.

Iob. 29.

Deut. 12.

Ecl. 12.

Manh. 17.

† Raginelmus Noviomagenſis Episcopuſ ſubſcripſi.

† Iohannes Cameracenſis Eccleſiæ Episcopuſ ſubſcripſi.

† Willebertuſ Catalaunorum humilis Episcopuſ ſubſcripſi.

† Hildebalduſ Sueſſionenſis Eccleſiæ Episcopuſ ſubſcripſi.

† Gerolduſ Ambianenſis Eccleſiæ Episcopuſ ſubſcripſi.

† Hadebertuſ Silvanectenſis Eccleſiæ Episcopuſ ſubſcripſi.

Electio, conſecratio, & inthronizatio Gauſberti Episcopuſ Cadurcenſis.

XIX. Priſca modernaque Eccleſiarum moderamina theoloquelariis ſanxere canonibus, quò arripientibus viam univerſæ terræ quarumlibet ſedium Præſulibus, per viciniorum Episcopum, aut per quemlibet alium Episcopum cui Archipræſul inſunxerit, extincti fratris tumulatore, orbatæque ſedis Viſitatore atque conſolatore, ſine cuius ſcientia ſacri prohibent canones conſireri aut conſici de ſubrogatione Episcopuſ, perſiciatur eccleſiaſticarum inventarium rerum, tunc verò prioribus viduatæ ſedes diſpoſitis œconomis commendetur, poſtmodum autem cleri plebiſque ordinis deſideriorum conſenſuſ requiratur, quiniſſimo amotis ſimoniaciſ ſacculis, poſſoſitiſque omnium cupiditatum argumentis, univerſa fideliter notiæ archiepiſcopali ſignificentur, quo diſponente cuncta in talibus expedit cum ſuffraganeorum conſilio ſub divina cenſura diſponi negotiis atque ordinari. Igitur Metropolitanò dominica vocatione rebus humanis vitæque perſuncto, hæc eadem fideliter exigenda ſunt omnia à Viſitatore atque tumulatore, & omnium condioceſanorum, ſi fieri poteſt, cognitioni ſignificanda prudentialiter, quò urbes quas gentiliū tempore habebant idolicæ flamines, nunc gubernent Chriſticolæ Præſules. Cùm ergo paſtorem contigerit ſubrogandum, poſt adclamationem & vocationem cleri petitionemque viduatæ plebis, ne urbs Præſulem minimè optatum aut ſpernat aut odio habeat, fiatque minùſ religioſa quàm convenit cui non licuit habere quem voluit, quoniam difficile eſt quòd bono peragantur exitu quæ malo ſunt inchoata principio, expedit orbatæ ſedi cum Episcoporum electione cleri ac populi ipſius Eccleſiæ acclimatione Episcopum ordinari atque inthroniſari. Quapropter vir inclituſ Dagobertuſ primæ ſanctæ Bitur-

Tom. II.

cenſis Eccleſiæ ſedis Archimandrita cognofcens obituſ beatæ memoriæ Froterij Episcopuſ ſanctæ ſedis Caturcenſis Eccleſiæ, cuius memoria æthereo deſcribatur in albo, uti ſacra canonum auctoritas jubet, in ipſius loco jubeo & abſolutionem facio ad coëpiscopos noſtros eligere & benedicere Gauſbertuſ ſacerdotem, verè nobilem, orthodoxum, non cenodoxum, frugalem, non gaſtrimargicum, humilem, non philarchicum, modeſtum, hoſpitalem, caritativum, caſtum, miſericordem, & juxta Apoſtoluſ armis divinis decentiſſimè ac pleniter adornatum. Noſ quidem humiles Ieſu Chriſti Pontifices unà cum auctoritate & abſolutione Domni Archipræſulis noſtri Dagoberti, Bego Arvernienſis, Ingelbinuſ Albienſis, Froteriuſ Petragoricenſis, cernentes tantam acclamatorem unanimiſſimè & acclamantiſſimè proficuaſ Eccleſiæ utilitatem, unà per conſenſum & voluntatem Guillelmi Comitit Caturcenſis matritque ſuæ Acilicnæ, recepimus in noſtro episcopali numero atque collegio proclamatum Gauſbertuſ, & eum per auctoritatem canonice benedicendum ordinavimus, & electuſ Episcopuſ in ipſam ſedem ſancti Stephani Eccleſiæ Caturcenſis Episcopuſ exaltavimus, & in nomine ſanctæ Trinitatiſ inthronizavimus & ipſi Eccleſiæ paſtorem præfecimus. Acta ſchedula hujuſ indaginiſ à corporea trabeatione verbi divini anno DCCCXC. Indictione III. Facta electione iſta Nonas Ianuarij, regnante Karolo Rege.

Decretum electionis Borrelli Episcopuſ Rotenſis.

Nunc primùm editum ex archivo Eccleſiæ Vrgellenſis.

XX. Anno trabeationis Domini noſtri Ieſu Chriſti milleſimo XCVI. æra milleſima quinquageſima quinta, Indictione xv. Concurrente I. Epacta xx. Auctoſ & Dominuſ cum Patre & Spiritu ſancto omnium creaturarum, quibùſque ſub illiuſ gratia commanentes omne monarchia diſponuntur regimina, in quo reverentiſſimè nominando Domno Wilielmo illuſtriſſimo Comite cum omne vulguſ populi qui degent in comitatu Ripacurcenſis tellure, unà cum Domno Ermengaudò Præſule qui eſt in ſinu matrit Eccleſiæ ſanctæ Mariæ ſedis Vico Orgellenſis, qui eſt caput omnium Eccleſiarum jamdictò comitato,

R r ij

Concil. Re-
gente c. 6.
Concil. Au-
relian. 1. c.
7.

Decreta
Lyon. 1. c.
11.

Ibid. c. 49.